

[Justitsministeren]

me, spørgetiden giver mulighed for, at give hr. Holger K. Nielsen en redegørelse for det retlige grundlag, og jeg har også understreget, at der har været tale om et skøn, og at man har måttet ændre det skøn efter en nøjere gennemgang af lovgivningens bestemmelser, herunder særligt § 98. Og jeg har sådan set ikke yderligere at føje til.

Når hr. Holger K. Nielsen spørger – sådan forstod jeg det i hvert fald – om jeg agtede at foretage mig yderligere, kan jeg sige, at det har jeg ikke til hensigt. Jeg mener, det retlige grundlag er klarlagt; hvad der er sket, og hvorfor man har ændret praksis, er der blevet redegjort for. Og det er så dér, sagen står.

Holger K. Nielsen (SF):

Så vil jeg gerne spørge yderligere: Kan man gå ud fra, at justitsministeren vil anlægge en tilsvarende vurdering, hvis folketingsmedlemmer videregiver oplysninger om konkrete politianmeldelser, som justitsministeren anlægger i forhold til den tidligere boligminister?

Justitsministeren (Engell):

Hr. Holger K. Nielsen stiller mig et hypotetisk spørgsmål, som jeg ikke skal kunne svare på. Det, jeg er blevet bedt om af hr. Holger K. Nielsen, er at klarlægge, hvordan de retlige forhold er, hvordan man bedømmer den tavshedsforpligtelse, der er, og det er det, jeg her har givet udtryk for. Det vil sige, at efter min og efter Justitsministeriets opfattelse hersker der klarhed om selve lovteksten, men også med den begrænsning, som jeg var inde på tidligere omkring det skønmæssige, og det er det, som nu er udredt, og det er det, der er baggrunden for, at man har ændret praksis.

Holger K. Nielsen (SF):

Så lad mig spørge lidt mere konkret: Mener justitsministeren, at der bør være lige vilkår for den måde, hvorpå ministre kan give oplysninger til offentligheden, og de muligheder, som folketingsmedlemmer har?

Justitsministeren (Engell):

Det er jo et meget overordnet, principielt spørgsmål, hr. Holger K. Nielsen stiller mig, og dertil er kun at svare, at alle er lige for loven og i forhold til den lovgivning, der gælder for os alle, hvad enten vi er folketingsmedlemmer, borgere, ministre eller andre.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 203**6) Til boligministeren af:****Holger K. Nielsen (SF):**

»Hvad er baggrunden for, at Boligministeriet har ændret praksis med hensyn til offentliggørelse af oplysninger om konkrete låntagere/ejendomme i forbindelse med politianmeldelser af realkreditinstitutter?«

Skriftlig begrundelse

I skrivelse til Boligudvalget af 7. februar 1991 fremhæver boligministeren, at det vil være i strid med straffelovens § 152, stk. 3, hvis medlemmer af Boligudvalget videregiver oplysninger vedrørende de konkrete låntagere/ejendomme, som Finanstilsynet er i besiddelse af under tavshedspligt efter realkreditlovens § 98.

Det er imidlertid på denne baggrund mærkværdigt, at tidligere boligminister Agnete Laustsen ved flere lejligheder – gennem pressemeddelelser – har offentliggjort oplysninger om konkrete låntagere/ejendomme i forbindelse med politianmeldelser.

Hvis det var lovligt dengang, må det vel også være lovligt i dag.

Så medmindre Agnete Laustsen overtrådte realkreditloven, kan den kendte, nye praksis ikke ses som andet end et forsøg på at skjule oplysninger, som offentligheden tidligere fik adgang til.

Boligministeren (Svend Erik Hovmand):

Hr. Holger K. Nielsen spørger, hvad baggrunden er for, at Boligministeriet har ændret praksis med hensyn til offentliggørelse af oplysninger om konkrete låntagere/ejendomme i forbindelse med politianmeldelser af realkreditinstitutter.

Jeg vil gerne indledningsvis sige, at jeg intet ønske har om at holde noget skjult, tværtimod, men jeg har et ønske om at leve op til gældende lovgivning her i landet, og jeg har herunder også et ønske om at beskytte uskyldige låntagere.

Når jeg i brev af 7. februar til medlemmer af Folketingets Boligudvalg meddelte, at oplysninger om konkrete ejendomme og dermed låntagernes forhold givet til udvalget under et samråd tidligere på dagen måtte betragtes som